

[Rosing]

re statsministerens fortolkning af valgresultatet, men vi skal jo ikke blande os i det. Jeg vil nøjes med at sige, at Danmark og Grønland hver især og sammen har brug for et bredt politisk samarbejde i den verden, vi befinder os midt i.

Som sagt har vi valg til vort eget ting, Landstinget, den 5. marts. Jeg skal ikke forudsige, hvordan det går. Det eneste, jeg ved, er, at valget finder sted den 5. marts.

En valgkamp til Folketinget bruger vi i Grønland til at – det mener jeg i hvert fald vi skal bruge den til – vurdere relationerne til Danmark, mellem Danmark og Grønland, de historiske, økonomiske og kulturelle relationer. Og jeg mener ikke, det er en historisk kendsgerning, at forholdet i al fremtid skal være som i dag. Jeg skal ikke i dag kunne sige, hvad vi ønsker, hvad det kan blive til, og hvornår det kan blive. Men vi må, begge dele af riget, både Danmark og Grønland, hele tiden vurdere vort rigsfællesskab og vort broderskab.

Og jeg vil sige: Godt nytår!

Steenholdt (Grønl.):

Jeg vil gerne sige et par ord om de punkter i finanslovsforslaget, der har relation til Grønland.

Efterhånden som statens aktiviteter i Grønland er blevet spredt over diverse ministerier og Grønlands hjemmestyre, er det blevet mere og mere indviklet at følge med i de bevillinger, der afsættes til grønlandske formål. Jeg har endvidere forstået, at de forskellige ministeriers bidrag til finansloven for så vidt angår bevillinger til Grønland er nogenlunde i overensstemmelse med de fra grønlandske myndigheder modtagne indstillinger. Det skyldes således vore interne forhold i Grønland, herunder en udtalt modvilje hos det regerende parti, Siumut, mod at orientere de andre partier om dets indstillinger, når det er vanskeligt at fremkomme med bemærkninger til finanslovsforslaget.

Jeg skal på denne baggrund selvfølgelig undlade at komme med kritiske bemærkninger til de forskellige ministerier.

For så vidt angår sundhedsvæsenet har jeg i tidligere folketingsår fremsat kritiske bemærkninger om driften. Den standard, som den grønlandske befolkning lever under, er ikke for god. Der er til stadighed personalemangel, bl.a. med den følge, at et efter min mening alt for

stort antal grønlandske patienter må sendes til hospitaler i Danmark.

Jeg har tidligere fremsat bemærkninger om forholdet mellem ledelsespersonalet og administrationspersonalet. Det er ikke mit indtryk, at der er sket væsentlige ændringer, og jeg vil da også i dette folketingsår være opmærksom på dette forhold.

Så er der bevillingerne til retsvæsen og politi. Det er min opfattelse, at det grønlandske retsvæsen lever under særdeles vanskelige forhold, dels på grund af manglende bevillinger, dels på grund af fejlagtige personalenormeringer. Jeg har tidligere specielt vedrørende det grønlandske politi dels fremsat kritiske bemærkninger, dels stillet spørgsmål til justitsministeren. Spørgsmålene bliver som regel høfligt besvaret, men man spejder forgæves efter forbedringer.

Et af de største problemer, politiet i Grønland må leve med, er lønvilkårene. Det grønlandske politi har gennem årene mistet mange dygtige polititjenestemænd, som på grund af utilfredsstillende løn- og arbejdsvilkår er gået over til mere menneskelige og bedre betalte job. Dette forhold er en stor belastning for det grønlandske politi i et samfund, hvor den stedfundne samfundsudvikling egentlig betinger en dygtig og effektiv politietat.

Politiets forlængede arm i bygder og på andre mindre steder er så elendigt aflønnet, at man må undre sig over, at der overhovedet er nogen, der vil påtage sig opgaven, der ofte medfører ubehageligheder såvel for kommunefogden som for hans familie.

Jeg håber, at sådanne forhold er taget med i betragtning ved indstillingerne til årets bevillinger.

Endelig vil jeg gerne sige et par ord om trafikforholdene i Grønland, herunder ikke mindst de dystre udsigter med hensyn til driften af flyvepladsen i Søndre Strømfjord.

Trafikken i Grønland er kostbar, men er et nødvendigt led i samfundsstrukturen. Det er klart, at denne funktion også må være påvirket af de sparebestræbelser, som har ramt det danske samfund i de senere år. Det er umådelig dyrt at rejse i Grønland, og det er min opfattelse, at det samlede samfund burde bidrage mere til billiggørelse af rejselivet.

Som bekendt er det meningen, at de amerikanske styrker trækker sig tilbage fra Grønland i løbet af et par år. Som følge deraf opstår der